

یادداشت

وصال روحانی
روزنامه‌نگار

کثرت روش‌های غیر ماندگار در لیگ برتر

معتوف بودن حواس‌ها به فعالیت تیم‌های بزرگ و پر سرمایه در بازار نقل و انتقال‌های تابستانی، توجه به اقدامات تیم‌های درجه دوم و سوم لیگ برتر فوتبال کشور را کاهش داده اما کوچ‌های گاه دسته‌جمعی در این تیم‌ها و جابه‌جایی بیش از پنج بازیکن بین هر یک از باشگاه‌ها هم خبر از اندیشه جدی آنها برای پیشرفت می‌دهد و هم حاکی از آن است که این تیم‌ها هم می‌توانند در لیگ بیست و سوم نتایج دور از انتظاری را موجب شوند و بر سرنوشت قهرمانی و آینده تیم‌هایی که شاید فقط سقوط به دسته‌ای پایین‌تر در انتظارشان باشد، تأثیر محسوسی بگذارند. رویدادهایی که برشمردیم در تیم‌هایی همچون هوادار، آلو مینیوم اراک، نساجی قائمشهر، ذوب‌آهن و ملوان برقرار است و سرمربیان جدید این تیم‌ها که برخی‌شان بین همین تیم‌ها جابه‌جا شده‌اند، توانسته‌اند به جذب تعدادی از بازیکنان دلخواه‌شان که در تیم‌های قبلی آنان حضور داشتند، همت گمارند. آثار متعددی بر این فرایند مترتب است اما قدر مسلم اینکه اینگونه کوچ‌های دسته‌جمعی از استمرار کار تیم‌ها می‌کاهد و باشگاه‌ها را از داشتن یک کانون قوی و ترکیب ماندگار باز می‌دارد. این عوامل از فاکتورهایی است که برای کسب موفقیت در لیگ فوتبال از الزام‌های درجه اول است و تیم‌هایی که هر ساله دستخوش کوچ‌های گسترده پرسنل خود شوند به دلیل تغییر یافتن مکرر سیستم‌ها و تاکتیک‌های‌شان نه تنها از پیروزی‌های بزرگ باز می‌مانند بلکه با تکرار این فرایندها با خطر سقوط به دسته‌ای پایین‌تر هم مواجه می‌شوند. بی‌گمان این مدیران باشگاه‌ها هستند که باید با اتخاذ سیاست‌هایی که ماندگاری ترکیب و بافت تیم‌ها را فزونی بخشد، از جریان یافتن چنان مسائل تضعیف‌کننده‌ای در تیم تحت تکفل خویش جلوگیری و ثبات و به تبع آن توفیق را به باشگاه‌های خود ارزانی دارند.

خبر

اعتراض هواداران تراکتور:

کاپیتان‌ها را از دست دادید، مهاجم نگرفتید

با اینکه به نظر می‌رسد مدیران باشگاه تراکتور از عملکرد خود در بازار نقل و انتقالات رضایت داشته باشند اما هواداران این تیم، همچنان مشغول اعتراض هستند و انگار قرار نیست تب و تاب این اعتراض‌ها خاموش شود. پرشورها اعتقاد دارند مدیران باشگاه زمان کافی در اختیار داشتند تا بهترین مهاجمان را به لیست تیم اضافه کنند اما هیچ اتفاقی رخ نداده و همچنان باشگاه در حال از دست دادن بازیکنان خوب خود است. رضا اسدی، محمدعباس‌زاده و خایمه رومرو گومز و شاهین ثاقبی بازیکنانی بودند که در فاز تهاجمی از تیم جدا شدند و مهاجم سرشناسی به تیم اضافه نشده است. از این رو، هواداران از خریدها شاک می‌کنند. همچنین آنها هنوز جدایی محمدرضا اخباری، مهدی کیانی و هادی محمدی که کاپیتان‌های تیم به شمار می‌رفتند را هضم نکرده‌اند.

رنان لودی

در راه مارسلی

رنان لودی، مدافع چپ برزیلی اتلتیکو مادرید در راه انتقال به مارسلی است. اکسپرت‌ها انتقال این بازیکن ۲۵ ساله را ۱۳ میلیون یورو اعلام کرده است. او در فهرست مازاد دیه‌گو سیمونه قرار داشت و بعد از کندوگیا، دومین بازیکنی است که تابستان امسال از اتلتیکو مادرید راهی مارسلی می‌شود. مارسلی، سرمربی جدید مارسلی خواهان جذب یک مدافع چپ بود و باشگاه در نهایت لودی را که ۱۶ بازی ملی دارد، گرفت.

آرسن زاکاریان

رقیب احتمالی جهانبخش

باشگاه فاینورد مایل به جذب آرسن زاکاریان، بازیکن ۲۰ ساله دینامو مسکو و روسیه است. فاینورد که علیرضا جهانبخش را به عنوان وینگر در اختیار دارد، برای جذب زاکاریان حاضر است ۸ میلیون یورو بپردازد. زاکاریان تابستان گذشته قرار بود به جلسی برود، ولی این انتقال به دلیل تحریم مالی روسیه منتفی شد. او در بازی اخیر ایران مقابل روسیه هم در ترکیب اصلی این تیم بود.

یورین تیمبر

قرارداد پنج ساله با آرسنال

آرسنال یورین تیمبر، مدافع هلندی آژاکس را با قراردادی به ارزش ۳۸ میلیون پوند (۴۵ میلیون یورو) به خدمت گرفت. تیمبر که قراردادی پنج ساله امضا کرده، محصول آکادمی آژاکس است و ۱۶۰ بازی برای این باشگاه انجام داده است. تیمبر پس از حضور در تست‌های پزشکی آرسنال رسماً به عنوان بازیکن جدید معرفی خواهد شد. همچنین مراحل اداری انتقال دکلان رایس از وستهم به آرسنال در حال نهایی شدن است.

ورشکستگی استقلال، پیامد مدیریت شبه دولتی

بمب ساعتی در آستانه انفجار

آرمین ساروخانیان

روزنامه‌نگار

مالی از صحنه حذف شده‌اند، ولی این بار پای استقلال، یکی از دو باشگاه اصلی مطرح است و این نگرانی را بیشتر می‌کند.

ریاضت اقتصادی یک سال تأخیر

سال‌هاست که تراز مالی باشگاه‌های ایرانی منفی است و بدهی روی بدهی تلنبار می‌شود، ولی این بار خطر ورشکستگی استقلال را به طور جدی تهدید می‌کند. تعهدات دلاری سال‌های گذشته، سطح بدهی‌ها را به شدت بالا برده و سخنگویی‌های کنفدراسیون فوتبال آسیا فشار روی باشگاه‌ها را سال به سال بیشتر می‌کند.

تنها راه حلی که برای خروج از این بحران به نظر می‌رسد، کاستن از هزینه‌ها و تن دادن به ریاضت اقتصادی است. البته این کار می‌توانست یک سال زودتر انجام شود. بعد از قهرمانی لیگ بیست و یکم، سهمیه آسیایی استقلال محفوظ بود و با بستن یک تیم جمع و جور می‌توانست بدهی‌ها را تسویه کند و برای لیگ آینده و البته لیگ قهرمانان آسیا، تیم خوبی

ببندد. با این حال مدیریت وقت باشگاه کاملاً رویه برعکسی پیش گرفت و یکی از برهنه‌ترین تیم‌های تاریخ باشگاه را بست که نه تنها جامی نگرفت، بلکه بدهی‌های بیشتری به بار آورد، سهمیه آسیا را از دست داد و حالا مجبور است که برای اولین بار در تاریخ با هدف پنجم شدن وارد لیگ برتر شود.

نکونام در مخمصه

آنچه در جلسه خصوصی به نکونام گفته شده، موضوعی است که باید به عنوان سیاست کلان باشگاه یک ماه زودتر به طور عمومی مطرح می‌شد.

اگر بدهی‌های استقلال به مرحله ترسناکی رسیده و خطر ورشکستگی این تیم را تهدید می‌کند، مدیریت باشگاه وظیفه داشت آن را به طور رسمی اعلام کند و هواداران در جریان آن قرار بگیرند. همچنین باشگاه پیش از امضای قرارداد با نکونام باید این مربی را در جریان این وضعیت قرار می‌داد و او کارش را با آگاهی از کمبود منابع مالی شروع می‌کرد. شاید اگر نکونام می‌دانست که باشگاه

می‌خواهد با هدف پنجمی وارد لیگ شود، این پیشنهاد را نمی‌پذیرفت و ترجیح می‌داد که موقعیتش را به خطر نیندازد. در صورتی که این مربی یا هر مربی دیگری با اطلاع از این وضعیت پای قرارداد را امضا می‌کرد، دیگر جای گله و شکایتی نبود و مسئولیت نتایج را هم باید به عهده می‌گرفت.

نکونام اما بعد از امضای قرارداد و شروع کارش متوجه این وضعیت آشفته اقتصادی شده. او در مخمصه‌ای گرفتار شده که هیچ راه خروجی از آن نیست، مگر اینکه همین امروز استعفا بدهد و استقلال را به حال خودش رها کند. البته این کار هم برای او بدون نتوان نخواهد بود و هواداران بخشی از ناکامی احتمالی را به نام او خواهند نوشت.

هواداران قبول نمی‌کنند

آنچه قبول این «ریاضت اقتصادی» را برای هواداران استقلال سخت کرده، رویه‌ای است که سال‌ها در فوتبال ایران وجود دارد. در فضای شبه‌دولتی فوتبال ایران سال‌هاست که باشگاه‌ها بدهی

می‌سازند و در پایان فصل این چاله‌ها را با بودجه‌ای که از در پشتی می‌رسد، پر می‌کنند. این بار هم هواداران انتظار دارند که پولی برسد و تیمی شایسته سابقه و نام استقلال بسته شود؛ همان رویه‌ای که در بقیه تیم‌ها وجود دارد. ظاهراً با ورود سازمان خصوصی‌سازی قرار است که هزینه‌ها با درآمد بخواند و استقلال با الگوی باشگاه‌های خصوصی اروپایی اداره شود، ولی چنین رفتاری نیازمند این است که راه‌های درآمدزایی بخصوص حق پخش تلویزیونی هم برای باشگاه هموار شود و همه چیز کاملاً شفاف باشد. شاید اولین کار برای رسیدن به این شفافیت انتشار هزینه‌های باشگاه در فصول گذشته باشد. چه کسانی این بدهی‌ها را به بار آورده‌اند؟ چرا همان زمان این بدهی‌ها پرداخت نشده؟ چرا مسببان این بدهی‌ها پاسخگو نیستند؟ تازمانی که فوتبال کاملاً خصوصی نشود و سازمان‌های مختلف در ریز و درشت مسائل آن دخالت کنند، انتظار بهبود اوضاع باشگاه‌ها بیپهلو است.

بازار شایعات

سپاهان مغاللو را به پرسپولیس نمی‌دهد!

به استقلال یا تراکتور برسو!

هنوز فصل شروع نشده، ولی اغراق نیست اگر بگوییم که گره قهرمانی به دست شهریار مغاللو بازمی‌شود. آقای گل فصل گذشته خواهان پیوستن به پرسپولیس است و سپاهان هم حاضر نیست که او را به رقیب اصلی‌اش واگذارد. این دو تیم تا هفته پایانی فصل گذشته رقابت نزدیکی برای قهرمانی داشتند و آنچه در فصل نقل و انتقالات گذشته از آنجا می‌توان گفت که این بار هم آنها مدعیان اصلی قهرمانی خواهند بود. سپاهان با گرفتن عیسی آل‌کثیر توانست ضربه‌ای به رقیب تهرانی‌اش بزند و پرسپولیس حالا به فکر جبران است، ولی شرایط مغاللو که هنوز یک سال از قراردادش باقی مانده با گلزن فصل قبل

پرسپولیس متفاوت است. در این مورد تصمیم‌گیرنده نهایی سپاهان است و بسیار بعید به نظر می‌رسد که ساکت باتجربه، چنین مهره ارزشمندی را به راحتی در اختیار رقیبش بگذارد. در روزهای گذشته مغاللو تلاش کرده بود با فشار به سپاهان مسیر این انتقال را باز کند، ولی خبر رسید که باشگاه اصفهانی حق فسخ قراردادش را ۸۰۰ هزار دلار تعیین کرده؛ سنگ بزرگی که عملاً راه انتقال را می‌بندد، چرا که پرسپولیس مجبور است برای صدور رضایتنامه و دستمزد این مهاجم حداقل یک میلیون دلار پرداخت کند. گفته می‌شد که ممکن است مغاللو بخواهد از حضور در تمرینات امتناع کند، ولی او در تصاویر ویدیویی تمرینات سپاهان حضور دارد تا این شایعه منتفی شود. در

ویدیوهایی که اینستاگرام سپاهان منتشر کرده، مغاللو در وسط قاب است تا این پیام منتقل شود که او فصل آینده هم با پیراهن زرد به میدان خواهد رفت. در همین حال شنیده شد که سپاهان در پاسخ به اصرار این مهاجم، آب پاکی را روی دستش ریخته و گفته که به هیچ وجه به او اجازه رفتن به پرسپولیس را نخواهد داد. ظاهراً سپاهانی‌ها به مغاللو گفته‌اند که اگر اصرار به جدایی دارد، به تراکتور یا استقلال برود. باید به سپاهان حق داد که به تقویت حریف مستقیمش کمک نکند؛ اگر پرسپولیس در پایان فصل با مغاللو قهرمان شود، هواداران سپاهان هرگز ساکت را نمی‌بخشند و او باتجربه‌تر از آن است که چنین اشتباه استراتژیکی را مرتکب شود.

